

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-45/17

**Frédéric Jahin
împotriva**

Ministre de l'Économie și des Finances și Ministre des Affaires sociales et de la Santé

[cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État (Franța)]

„Trimitere preliminară – Libera circulație a capitalurilor – Articolele 63 și 65 TFUE – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 11 – Contribuții aferente veniturilor din capital care participă la finanțarea sistemului de securitate socială al unui stat membru – Scutire pentru resortisanții Uniunii Europene afiliați la un regim de securitate socială al unui alt stat membru – Persoane fizice afiliate la un regim de securitate socială dintr-un stat terț – Diferență de tratament – Restricție – Justificare”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 18 ianuarie 2018

1. *Libera circulație a capitalurilor și libertatea plăților – Dispozițiile tratatului – Domeniu de aplicare – Circulația capitalurilor în sensul articolului 63 TFUE – Noțiune – Contribuții aferente veniturilor funciare și unei plusvalori obținute în urma cesionării unui imobil, percepute într-un stat membru de un resortisant al acestui stat care are reședința într-un stat terț – Includere*

(art. 63 TFUE)

2. *Libera circulație a capitalurilor și libertatea plăților – Restricții – Legislație fiscală – Contribuții aferente veniturilor din capital în baza unei cotizații la regimul de securitate socială al unui stat membru – Scutirea resortisanților Uniunii afiliați la un regim de securitate socială al unui alt stat membru în conformitate cu principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială – Diferență de tratament între acești resortisanți și persoanele fizice afiliate la un regim de securitate socială al unui stat terț – Situații necomparabile – Admisibilitate*

(art. 63 TFUE și 65 TFUE; Regulamentul nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 11)

1. Mai întâi, trebuie amintit că articolul 63 TFUE pune în aplicare libera circulație a capitalurilor, pe de o parte, între statele membre și, pe de altă parte, între statele membre și țările terțe.

De aici rezultă că domeniul de aplicare teritorial al liberei circulații a capitalurilor, prevăzută la articolul 63 TFUE, nu se limitează la circulația capitalurilor între statele membre, ci se extinde și asupra unei astfel de circulații între statele membre și statele terțe.

În ceea ce privește domeniul de aplicare material al articolului 63 TFUE, deși Tratatul FUE nu definește noțiunea „circulația capitalurilor”, din jurisprudența constantă a Curții reiese că o asemenea circulație, în sensul acestui articol, cuprinde printre altele operațiunile prin care nerezidenții efectuează investiții imobiliare pe teritoriul unui stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea din

11 ianuarie 2001, Stefan, C-464/98, EU:C:2001:9, punctul 5, Hotărârea din 5 martie 2002, Reisch și alții, C-515/99, C-519/99-C-524/99 și C-526/99-C-540/99, EU:C:2002:135, punctul 30, precum și Hotărârea din 8 septembrie 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, punctul 35).

Rezultă din cele care precedă că contribuțiile cum sunt cele percepute în temeiul legislației naționale în discuție în cauza principală, în măsura în care se raportează la veniturile funciare și la o plusvaloare obținută în urma cesionării unui imobil, percepute într-un stat membru de o persoană fizică ce deține cetățenia acestui stat, dar care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, intră în sfera noțiunii „circulația capitalurilor”, în sensul articolului 63 TFUE.

(a se vedea punctele 19 și 21-23)

2. Articolele 63 și 65 TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun legislației unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un resortisant al acestui stat membru care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al Spațiului Economic European (SEE) sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, este supus, în statul membru menționat, unor contribuții aferente veniturilor din capital în baza unei cotizații la regimul de securitate socială instituit de acesta, în timp ce un resortisant al Uniunii care intră sub incidența unui regim de securitate socială al unui alt stat membru este scutit de aceste contribuții în conformitate cu principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială, în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

Acest principiu al unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială urmărește, în ceea ce privește resortisanții Uniunii care se deplasează în interiorul Uniunii, evitarea complicațiilor care pot rezulta din aplicarea simultană a mai multe legislații naționale și suprimarea inegalităților de tratament care ar fi consecința unui cumul parțial sau total al legislațiilor aplicabile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 37 și jurisprudența citată).

Rezultă din considerațiile care precedă că există o diferență obiectivă între, pe de o parte, situația unui resortisant al statului membru în cauză care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, și, pe de altă parte, situația unui resortisant al Uniunii afiliat la un regim de securitate socială al unui alt stat membru, întrucât numai acesta din urmă poate beneficia de principiul unicității legislației în materie de securitate socială, prevăzut la articolul 11 din Regulamentul nr. 883/2004, datorită deplasării sale în interiorul Uniunii.

Prin urmare, o legislație națională precum cea în discuție în litigiul principal poate fi justificată, în raport cu articolul 65 alineatul (1) litera (a) TFUE, de diferența de situație obiectivă care există între o persoană fizică resortisant al unui stat membru, dar care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, și un resortisant al Uniunii care are reședința și care este afiliat la un regim de securitate socială în alt stat membru.

Or, dat fiind că Tratatul FUE nu cuprinde nicio dispoziție care să extindă libera circulație a lucrătorilor la persoanele care migrează într-un stat terț, trebuie să se evite ca interpretarea articolului 63 alineatul (1) TFUE în ceea ce privește relațiile cu țările terțe, altele decât statele membre ale SEE sau Confederația Elvețiană, să permită unor persoane care nu se încadrează în limitele domeniului de aplicare teritorială al liberei circulații a lucrătorilor să beneficieze de aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 noiembrie 2012, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-35/11, EU:C:2012:707, punctul 100).

(a se vedea punctele 41, 42, 44, 46 și 47 și dispozitivul)